

Đề bài:

Kể lại truyện
SƠN TINH,
THỦY TINH
bằng lời văn
của em.

Bài làm

Tục truyền rằng, vào đời Hùng Vương thứ mười tám, tại kinh đô Phong Châu đã diễn ra một cuộc giao chiến hết sức quyết liệt. Năm đó, vua Hùng mở cuộc kén rể để chọn phò mã. Ông thương yêu con gái hết mực nên muốn tìm cho con một người chồng thật xứng đáng. Tiếng lành đồn xa, các tráng sĩ từ khắp mọi miền đổ xô về kinh thành. Được tin, Sơn Tinh và Thủy Tinh cũng sắm sửa về thành Phong Châu. Sơn Tinh là thần núi, trú ngụ tại núi Tản Viên sơn, Thủy Tinh là thần biển, sống ở nơi biển cả.

Nổi bật trong số các chàng trai là Sơn Tinh và Thủy Tinh. Mỗi người lại có những tài lạ khác nhau: Sơn Tinh vẫy tay về phía đông thì núi đồi mọc lên trùng điệp, vẫy tay về tây thì ở đó nổi lên cồn bãi; còn Thủy Tinh có tài hô mưa, gọi gió, dâng nước. Thủy Tinh có bộ râu xanh rì, trông có vẻ hung dữ. Nhưng Sơn Tinh lại có vẻ oai dũng hơn. Mỗi người mỗi vẻ. Vua Hùng đưa ra các câu đố, các thử thách nhưng không ai chịu kém ai. Có vẻ như họ đã say đắm Mị Nương ngay từ lần gặp đầu tiên. Nhưng trong hai người, biết chọn người nào? Họ đều là những vị thần có nhiều tài lạ, cũng đều là những tráng sĩ văn võ song toàn. Mị Nương xinh đẹp, hiền dịu, cầm kì thi họa đều giỏi thì chỉ có một, nên gả cho ai đây? Gả cho Sơn Tinh, Thủy Tinh sẽ chẳng dễ yên, còn gả cho Thủy Tinh, Sơn Tinh cũng chẳng vừa lòng. Vua Hùng họp các vị đại thần lại. Mỗi người đưa ra một ý kiến nhưng Sơn thần và Thủy thần vẫn ngang sức ngang tài. Cuối cùng, vua phán:

– Thôi được, hai con người nào cũng tài giỏi nhưng Mị Nương của ta chỉ có một. Vậy để cho công bằng, ta sẽ đưa ra các lễ vật: Một trăm ván cơm nếp, một trăm nệp bánh chưng, voi chín ngà, gà chín cựa, ngựa chín hồng mao... Ta nghĩ chúng không khó đối với các con nên sáng mai, ai đem lễ vật đến trước sẽ được lấy Mị Nương.

Hai chàng từ biệt thành Phong Châu và tức tốc đi tìm lễ vật. Họ phải băng đèo lội suối, lặn lội nơi rừng thẳm mới kiếm được lễ vật. Việc tìm kiếm nơi rừng núi đã quá quen thuộc với Sơn thần, còn với Thủy thần, đây là công việc khá khó khăn. Ngay đêm hôm đó, các lễ vật đã được xếp đầy đủ trong nhà Sơn Tinh. Mới tờ mờ sáng hôm sau, Sơn Tinh đã đem đầy đủ lễ vật đến trước cổng thành và rước Mị Nương về núi. Vua Hùng tỏ vẻ ưng ý với người con rể này.

Ngay sau đó, Thủy Tinh rước kiệu đến. Biết được vua Hùng đã nhận lễ vật của Sơn Tinh, Thủy Tinh dùng dằng dặc, hô mưa gọi gió, kéo sấm chớp về kinh thành làm rung chuyển cả đất trời và đuổi theo Sơn Tinh, đòi cướp Mị Nương. Bầu trời bỗng bị mây đen phủ kín. Nước từ đâu đổ về cuộn cuộn như những con rồng lớn đang lao thẳng vào bờ, cuốn phăng các ngôi nhà. Dân chúng hoảng loạn, chạy vội lên núi. Thấy động, Sơn Tinh hiểu ngay được chuyện gì đang xảy ra và tức thì chống trả. Đất trời lại rung lên lần nữa. Lần này không phải là nước mà là núi. Núi đang nhô dần lên khỏi

mặt nước. Sơn Tinh đã dùng phép lạ đánh thức các ngọn núi. Các ngọn núi choàng tỉnh, vươn vai và bỗng cao dần lên. Nước dâng đến đâu thì núi cao lên đến đó, rồi mưa, sấm sét kéo đến. Nhưng núi không chịu thua. Cả hai bên trở hết tài năng trong cuộc chiến này. Không ai chịu kém ai. Nước tràn về đồng bằng thì ở đó lập tức xuất hiện đê đập, lũy đất ngăn dòng nước bạo tàn. Sơn Tinh không chỉ dùng phép lạ mà còn dùng chính sức mình dời non lấp bể làm ai ai cũng thần phục. Thành Phong Châu, nhà cửa, ruộng vườn chìm ngập trong biển nước. Đã mấy tuần dân phải sống trong cảnh lụt lội vậy mà trận chiến vẫn chưa kết thúc. Nhưng đến tuần trăng thứ hai thì sức Thủy Tinh đã kiệt, tuy vẫn chưa cướp được vợ. Sức Sơn Tinh vẫn vững vàng nên Thủy thần đành phải bắt mất thu quân về. Bầu trời trở lại trong xanh, nước dần dần rút đi. Sơn Tinh giúp bà con dựng lại nhà cửa và chung sống hạnh phúc với Mị Nương.

Tuy vậy, thần Biển vẫn ôm mối hận cũ, hàng năm cứ vào khoảng tháng sáu, tháng bảy âm lịch là lại kéo quân về, gây chiến với thần Núi. Và lịch sử luôn lặp lại, thần Núi đại thắng còn thần Biển luôn gục thua.

Vũ Kiều Trinh